

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΤΜΗΜΑ Α5

Ταχ. Δ/νση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213-1604538

ΦΑΞ : 213-1604567

Καλλιθέα, 28-9-2018

Αριθμός απόφασης: 4238

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Του άρθρου 11 της Δ. ΟΡΓ. Α 1036960 ΕΞ 2017/10-03-2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ 968 Β'/22-03-2017) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της ΠΟΛ 1064/2017 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 1440/27-4-2017).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμόν Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30-8-2016 (ΦΕΚ 2759/τ.Β'/01-09-2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Την από 3-5-2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, ΑΦΜ, κατοίκου, οδός ατομικά και στο όνομα της, ΑΦΜ, κατά της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2005, της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2006, της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2007, της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2008, της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2009, της με αριθμό/2017 οριστικής πράξης επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για το φορολογικό έτος 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2005, την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2006, την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2007, την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4337/2015 για τη χρήση 2008, την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για το φορολογικό έτος 2016 του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ, των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από 29-12-2017 οικεία έκθεση ελέγχου.

6. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 3-5-2018 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής του , ΑΦΜ , η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για τη χρήση 2005 επιβλήθηκε πρόστιμο ν.4337/2015 στο (.....) ποσού 880,0€ για ανακριβή – ελλιπή υποβολή συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών-προμηθευτών με αξία συναλλαγών μεγαλύτερη από 14.673€.

Με την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για τη χρήση 2006 επιβλήθηκε πρόστιμο ν.4337/2015 στο (.....) ποσού 880,0€ για ανακριβή – ελλιπή υποβολή συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών-προμηθευτών με αξία συναλλαγών μεγαλύτερη από 14.673€.

Με την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για τη χρήση 2007 επιβλήθηκε πρόστιμο ν.4337/2015 στο (.....) ποσού 880,0€ για ανακριβή – ελλιπή υποβολή συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών-προμηθευτών με αξία συναλλαγών μεγαλύτερη από 14.673€.

Με την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για τη χρήση 2008 επιβλήθηκε πρόστιμο ν.4337/2015 στο (.....) ποσού 880,0€ για ανακριβή – ελλιπή υποβολή συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών-προμηθευτών με αξία συναλλαγών μεγαλύτερη από 14.673€.

Με την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για τη χρήση 2009 επιβλήθηκε πρόστιμο ν.4337/2015 στο (.....) ποσού 880,0€ για ανακριβή – ελλιπή υποβολή συγκεντρωτικών καταστάσεων πελατών-προμηθευτών με αξία συναλλαγών μεγαλύτερη από 14.673€.

Με την με αριθμό/2017 οριστική πράξη επιβολής προστίμου ν.4174/2013 για το φορολογικό έτος 2016 επιβλήθηκε πρόστιμο ν.4174/2013 στο (.....) ποσού 4.000,0€ για μη ανταπόκριση σε αίτημα της φορολογικής αρχής για παροχή πληροφοριών ή στοιχείων μετά από τέταρτη πρόσκληση.

Οι προσβαλλόμενες πράξεις εκδόθηκαν βάσει της από 29-12-2017 έκθεσης ελέγχου, κατόπιν της από/2014 εντολής ελέγχου. Τα βιβλία του (.....) κρίθηκαν ανακριβή και εκδόθηκε το με αριθμό/2016 Σημείωμα Διαπιστώσεων Ελέγχου , το οποίο θυροκολλήθηκε στις 16-9-2016 στην επαγγελματική έδρα του συνδίκου πτώχευσης και στον προσφεύγοντα, ως τελευταίο νόμιμο εκπρόσωπο. Στις 20-9-2016 ο

προσφεύγων ανταποκρίθηκε με επιστολή μέσω του συνδίκου πτώχευσης, όπου ανέφερε ότι από τις 15-3-2013 που παραιτήθηκε από Πρόεδρος του, αυτός περιήλθε σε κατάσταση αδράνειας και στη συνέχεια κυρήχθηκε σε πτώχευση, και ότι όλα τα λογιστικά, φορολογικά και λοιπά έγγραφα βρίσκονται στο κτίριο της φαρμακαποθήκης, το οποίο είναι κλειδωμένο. Κατόπιν της επιστολής αυτής, ο έλεγχος συνέταξε την οικεία έκθεση ελέγχου και εξέδωσε τις προσβαλλόμενες πράξεις, τις οποίες έστειλε στη σύνδικο πτώχευσης με τη με αριθμό/2018 επιστολή (RE GR) και στον προσφεύγοντα με τη με αριθμό/2018 επιστολή (RE GR).

Ο προσφεύγων με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή αιτείται την ακύρωση των προσβαλλόμενων πράξεων για τους εξής λόγους:

- Παραγραφή
- Διετέλεσε πρόεδρος και παραιτήθηκε πριν να κηρυχθεί σε πτώχευση – μέχρι την κήρυξη σε πτώχευση ήταν απλό μέλος
- Ελλιπής αιτιολογία της έκθεσης ελέγχου
- Δεν είχε την ευκαιρία να εκφράσει τις απόψεις του

Όσον αφορά στον προσφεύγοντα

Επειδή, όπως ορίζει το άρθρο 63 «Ειδική Διοικητική Διαδικασία -Ενδικοφανής προσφυγή» του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170/ 26-07-2013): *«1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης.»*

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 της ΠΟΛ.1064/ 12-04-2017 (ΦΕΚ 1440/27-04-2017, Τεύχος Β') Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία - Ενδικοφανής προσφυγή), καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.), την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής και ρύθμιση ζητημάτων καταβολής και αναστολής καταβολής του οφειλόμενου ποσού σε περίπτωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής»:

«Άρθρο 1

Ενδικοφανής προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών στο πλαίσιο της ειδικής διοικητικής διαδικασίας

1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί πράξεις, ρητές ή σιωπηρές, που εκδίδονται ή συντελούνται από 1.1.2014 και εφεξής, σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (άρθρο 2 του ν. 4174/2013) οφείλει, πριν από την προσφυγή του στη Διοικητική Δικαιοσύνη, να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με αίτημα επανεξέτασης στο πλαίσιο της ειδικής διοικητικής διαδικασίας, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο β' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 35 και στο στ' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ..».

Επειδή, όπως ορίζει το άρθρο 50 «Αλληλέγγυα ευθύνη» του ν.4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170/ 26-07-2013), με τις τροποποιήσεις του άρθρου 47 του ν.4223/2013: «1. Τα πρόσωπα που είναι πρόεδροι, διευθυντές, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων κατά το χρόνο της διάλυσης ή συγχώνευσής τους, ευθύνονται προσωπικά και αλληλέγγυα για την πληρωμή του φόρου τόκων και προστίμων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα και τις νομικές οντότητες καθώς και του φόρου που παρακρατείται, ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους. Στα νομικά πρόσωπα που συγχωνεύονται, ευθύνεται αλληλεγγύως μαζί με τα πιο πάνω πρόσωπα, για την πληρωμή των κατά το προηγούμενο εδάφιο οφειλόμενων φόρων του διαλυόμενου νομικού προσώπου και εκείνο που το απορρόφησε ή το νέο νομικό πρόσωπο που συστήθηκε ανεξάρτητα από το χρόνο βεβαίωσής τους.»

Επειδή, όπως ορίζει το άρθρο 64 «Ενεργητική νομιμοποίηση» του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας ν.2717/1999 (ΦΕΚ Α' 97/ 17-05-1999):

«1. Προσφυγή μπορεί να ασκήσει εκείνος:

α) ο οποίος έχει άμεσο, προσωπικό και ενεστώς έννομο συμφέρον, ή

β) στον οποίο αναγνωρίζεται τέτοιο δικαίωμα από ειδική διάταξη νόμου.»

Επειδή, όπως ορίζει το άρθρο 217 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας: «Ανακοπή χωρεί κατά κάθε πράξης που εκδίδεται στα πλαίσια της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης και, ιδίως, κατά: α) της πράξης της ταμειακής βεβαίωσης του εσόδου, β) της κατασχετήριας έκθεσης, γ) του προγράμματος πλειστηριασμού, δ) της έκθεσης πλειστηριασμού και ε) του πίνακα κατάταξης».

Επειδή, όπως και η με αριθμό 566/2017 Απόφαση του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών αναφέρει στο σκεπτικό της: «4.Επειδή, η διάταξη του άρθρου 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/2013), δεν δημιουργεί ιδία φορολογική υποχρέωση των προσώπων που είναι διευθυντές, πρόεδροι, διαχειριστές, διευθύνοντες σύμβουλοι, εντεταλμένοι στη διοίκηση και εκκαθαριστές των νομικών προσώπων κατά το χρόνο της διάλυσης [ως χρόνος διαλύσεως της ανώνυμης εταιρείας νοείται, μεταξύ άλλων, και ο χρόνος κηρύξεως της σε πτώχευση (ΣΤΕ 1040/2016)] ή συγχώνευσής τους (παρ.1) ή κατά τη διάρκεια λειτουργίας του νομικού προσώπου που εκπροσωπούν (παρ.2), για την πληρωμή του φόρου, τόκων και προστίμων που οφείλονται από αυτά τα νομικά πρόσωπα καθώς και του φόρου που παρακρατείται, αλλά απλή πρόσθετη ευθύνη

αυτών προς πληρωμή του βεβαιωμένου σε βάρος του νομικού προσώπου φόρου, η ευθύνη δε αυτή δεν ανάγεται στο στάδιο της βεβαιώσεως του φόρου, αλλά στο στάδιο της εισπράξεως του. Επομένως, τα ανωτέρω πρόσωπα δεν καθίστανται υποκείμενα της σχετικής φορολογικής υποχρεώσεως και δεν νομιμοποιούνται να ασκήσουν προσφυγή κατά της πράξεως της φορολογικής αρχής με την οποία προσδιορίζεται ο οφειλόμενος από το νομικό πρόσωπο φόρος, ενώ για την ενεργοποίηση της ευθύνης των προσώπων αυτών δεν απαιτείται να επαναληφθεί η διαδικασία προσδιορισμού και βεβαίωσης του φόρου, με κοινοποίηση, προς τα πρόσωπα αυτά, καταλογιστικής πράξης (εκτελεστός τίτλος), υποκείμενης σε προσφυγή, αλλά επιτρέπεται, κατ' αρχήν, να επιδιωχτεί η αναγκαστική είσπραξη του οφειλόμενου ποσού του φόρου από τα πρόσωπα αυτά βάσει του εκτελεστού τίτλου που έχει εκδοθεί επ' ονόματι του νομικού προσώπου. Η ανωτέρω ερμηνεία των παραπάνω διατάξεων, σε συνδυασμό με αυτές των άρθρων 64 παρ.1 και 113 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, (ν.2717/ 1999), δεν αποστερεί τα προαναφερόμενα πρόσωπα της δικαστικής προστασίας που αυτά δικαιούνται, σύμφωνα με το άρθρο 20 παρ.1 του Συντάγματος, διότι τα πρόσωπα αυτά, εφόσον δεν έχουν δικαίωμα να ασκήσουν προσφυγή κατά της καταλογιστικής του φόρου πράξεως, δύνανται, κατά τη σύμφωνη με την ανωτέρω συνταγματική διάταξη ερμηνεία των άρθρων 217 παρ.1 και 219 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, να ασκήσουν ανακοπή κατά της προβλεπόμενης από τη διάταξη του άρθρου 47 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας ατομικής ειδοποίησης που αποτελεί, σύμφωνα με όσα έγιναν δεκτά στην προηγούμενη σκέψη, εκτελεστή πράξη και να προβάλουν λόγους αναγόμενους στο κατ' ουσίαν βάσιμο της απαίτησεως του Δημοσίου, εκτός εάν, κατόπιν προσφυγής του νομικού προσώπου κατά της καταλογιστικής του φόρου πράξεως, (στη δίκη επί της προσφυγής τα ανωτέρω πρόσωπα δύνανται να παρέμβουν κατ' άρθρο 113 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας), έχει εκδοθεί τελεσίδικη δικαστική απόφαση, με την οποία έχει κριθεί, κατ' ουσίαν, η νομιμότητα της καταλογιστικής πράξεως (εκτελεστού τίτλου). ... Περαιτέρω, από τις διατάξεις της παρ.7 του άρθρου 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/2013) σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ.1 και 8 του άρθρου 63 που προεκτέθηκαν προκύπτει ότι δεν αναγνωρίζεται στα πρόσωπα που ευθύνονται για την καταβολή φόρου εκ μέρους του νομικού προσώπου σύμφωνα με το άρθρο 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/2013), δικαίωμα να ασκήσουν κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης που απέρριψε ενδικοφανή προσφυγή τους κατά της πράξης της φορολογικής αρχής με την οποία προσδιορίζεται ο οφειλόμενος από το νομικό πρόσωπο φόρος, ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού δικαστηρίου, γιατί όπως προβλέπεται στην παρ.7 του άρθρου 50 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (ν.4174/2013) τα ανωτέρα πρόσωπα δύνανται να ασκήσουν έναντι της Φορολογικής Διοίκησης, παράλληλα με το νομικό πρόσωπο, οποιοδήποτε δικαίωμα θα είχε στη διάθεση του το νομικό πρόσωπο (όπως η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής κατά της πράξης της φορολογικής αρχής με την οποία προσδιορίζεται ο οφειλόμενος από το νομικό πρόσωπο φόρος). Τέλος, από τις διατάξεις του άρθρου 64 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν.2717/1999) που προεκτέθηκαν

συνάγεται ότι η έλλειψη ενεργητικής νομιμοποίησης η οποία αποτελεί διαδικαστική προϋπόθεση της δίκης και εξετάζεται από το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, ως συνέπεια έχει, λόγω της ανυπαρξίας συνδέσμου μεταξύ προσφεύγοντος και της προσβαλλόμενης πράξης, την απόρριψη της προσφυγής ως απαράδεκτης.»

Επειδή οι ως άνω προσβαλλόμενες καταλογιστικές πράξεις του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Μυτιλήνης έχουν εκδοθεί σε βάρος του τελούντος σε πτώχευση
..... (.....), ως υποκειμένου της σχετικής φορολογικής υποχρέωσης για την καταβολή του οφειλόμενου ποσού και όχι σε βάρος του προσφεύγοντα, ο οποίος εν προκειμένω δεν υπέχει ίδια φορολογική υποχρέωση, αλλά απλή πρόσθετη ευθύνη προς πληρωμή του βεβαιωθέντος σε βάρος του νομικού προσώπου προστίμου, ευθύνη δε αναγόμενη στο στάδιο της είσπραξης και όχι στο στάδιο της βεβαίωσης αυτού. Αποκτά δε την ιδιότητα του οφειλέτη κατά τον Κ.Ε.Δ.Ε. το πρώτον από την έκδοση και κοινοποίηση προς αυτόν της ατομικής ειδοποίησης του χρέους, κατά της οποίας δύναται να ασκήσει ανακοπή, σύμφωνα με τα άρθρα 217 επόμενα του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (Κ.Δ.Δ.) και 73 του Κ.Ε.Δ.Ε. και στο πλαίσιο της οποίας μπορεί παραδεκτώς να υποβληθεί και αίτημα αναστολής.

Όσον αφορά στην επιχείρηση

Επειδή, σύμφωνα με το έγγραφο της Διεύθυνσης Ελέγχου – Τμήμα Α ΠΟΛ.1126/ 6-9-2010 «Δικαίωμα ή μη άσκησης προσφυγής και υποβολής πρότασης διοικητικής επίλυσης της διαφοράς από πτωχό» με το οποίο κοινοποιήθηκε η με αριθμό 302/2009 Γνωμοδότηση του Ν.Σ.Κ.: *«μετά την κήρυξη της πτώχευσης δικαίωμα άσκησης προσφυγής και υποβολής πρότασης διοικητικής επίλυσης της διαφοράς (διοικητικός ή δικαστικός συμβιβασμός) έχει μόνο ο σύνδικος της πτώχευσης.»*

Επειδή, σύμφωνα με τις οδηγίες της Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. ΠΟΛ.1030/ 15-2-2018 «Παροχή διευκρινίσεων αναφορικά με την έκδοση καταλογιστικών πράξεων φόρων ή προστίμων σε βάρος πτωχών για παραβάσεις της φορολογικής νομοθεσίας»:

«2. Σύμφωνα με την πρόσφατη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας (σχετ. οι ΣΤΕ 2311/2017 και ΣΤΕ 2986/2017), η αρχή της στέρησης του δικαιώματος άσκησης ατομικής δίωξης κατά του οφειλέτη, που αφορά όλους τους πτωχευτικούς πιστωτές, συμπεριλαμβανομένου του Ελληνικού Δημοσίου όπως αποτυπώνεται στη διάταξη του άρθρου 25 του ΠτΚ, δεν αποκλείει την έκδοση μετά την κήρυξη της πτώχευσης και κατά τη διάρκεια της πτωχευτικής διαδικασίας πράξεων της φορολογικής αρχής, με τις οποίες επιβάλλονται σε βάρος του οφειλέτη φόροι πάσης φύσεως ή κυρώσεις για παραβάσεις της φορολογικής νομοθεσίας που ανάγονται σε περίοδο πριν από την κήρυξη της πτώχευσης, κατά την οποία η επιχείρηση του οφειλέτη λειτουργούσε και στην οποία ανατρέχουν τα πραγματικά περιστατικά που θεμελιώνουν τη σχετική υποχρέωση, ώστε να μετάσχει το Δημόσιο στην πτωχευτική διαδικασία, που καταλείπεται πλέον ως μοναδική οδός για την ικανοποίησή του για τις απαιτήσεις αυτές, που περιλαμβάνονται στα χρέη της πτώχευσης.

3. α. Εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις των αρ. 37 και 62 του ν. 4174/2013 (ΚΦΔ), οι πράξεις προσδιορισμού φόρου και οι πράξεις επιβολής προστίμων κοινοποιούνται στο πρόσωπο στο οποίο αφορούν. Σύμφωνα, δε, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 17 του ΠτΚ, ο οφειλέτης από την κήρυξη της πτώχευσης στερείται αυτοδικαίως της διοίκησης (διαχείρισης και διάθεσης) της περιουσίας του, την οποία ασκεί μόνος ο σύνδικος ενώ σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 3 του άρ. 17 του ΠτΚ ο οφειλέτης δεν νομιμοποιείται μετά την κήρυξη της πτώχευσης σε δίκες που αφορούν την πτωχευτική περιουσία. Ωστόσο, σε περίπτωση κατεπείγοντος και αδράνειας του συνδίκου νομιμοποιείται κατ' εξαίρεση στη λήψη των αναγκαίων μέτρων για την προστασία της πτωχευτικής περιουσίας (σχετ. και η ΠΟΛ.1126/6.9.2010). Επομένως, βάσει των διατάξεων του ΠτΚ ο σύνδικος ως διοικών την πτωχευτική περιουσία είναι επιφορτισμένος με την προστασία των εννόμων συμφερόντων και δικαιωμάτων των πιστωτών και του οφειλέτη επί της πτωχευτικής περιουσίας και ως εκ τούτου οφείλει να λάβει γνώση της εκδοθείσας πράξης προσδιορισμού φόρου ή προστίμου προκειμένου να εκτελέσει το έργο της συγκέντρωσης, διαχείρισης, αξιοποίησης και διανομής της πτωχευτικής περιουσίας που του έχει ανατεθεί από το νόμο.»

Από τα ανωτέρω προκύπτει ότι ο προσφεύγων δεν νομιμοποιείται να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή εκ μέρους της επιχείρησης.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με αριθμό/ 3-5-2018 ενδικοφανούς προσφυγής του
..... με ΑΦΜ, ως απαράδεκτης.

Η παρούσα απόφαση να κοινοποιηθεί από αρμόδιο όργανο με τη νόμιμη διαδικασία, στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο
Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης

ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΑΚΟΣ

Σ η μ ε ι ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.